

17. - říj

Školní časopis pro žáky SŠ prof. Zdeňka Matějčka, listopad 2010

Úvod

Vítr, déšť, mlha, slunce, barvy... Tyhle věci, a že je jich ještě mnohem více, patří neodmyslitelně k podzimu. Mezi naše činnosti se dostává pouštění draka, dlouhé procházky při nichž se brodíte spadáných listím, a taky nakupování zimního oblečení. Když přicházíme domů, máme červené nosy a jedině, po čem toužíme, je horký čaj, přinejlepším rovnou horká vana. Tma přichází čím dál dřív a studené noci provází jen svit měsíce.

Škola je pořád ještě na pomyslném začátku, ale za chvilku jsou tady Vánoce

a vlastně už máme jednu

pětinu školního roku za sebou. Chce to jen nepodlehnout podzimní depresi a neusínat nad učebnicemi. Jen si užívejte slunečných dnů plných barev a když zrovna prší, věřte, že není nic lepšího než horké kakao a dobrá kniha nebo film. Když nejste milovníci přírody a nechcete ztrácet čas filmy nebo knihami, můžete začít shánět vánoční dárečky, určitě mi dáte za pravdu že je právě nejvyšší čas s tím začít. =)

Výlety do neznáma

Paris

Zatímco si všichni žáci užívali Velikonoční prázdniny v klidu doma, my, členky redakční rady, vyrazily do neznámé země. Cílem naší cesty byla Paříž.

Už měsíc dopředu jsme byly nervózní a nehorázně natěšené. Paříž, to byl pro nás prostě splněný sen...

Z naší školy jelo 15 studentů, pedagogický dozor zajišťovala Mgr. Danuše Bártková. V 3:23 jsme překročili hranice Francie a za pár dalších hodin jsme se ocitli v cíli naší cesty... Paříž...

Prvním naším cílem byla samozřejmě Eiffelova věž (*Tour de Eiffel*). Poté, co jsme si vystály dlouhou řadu, čekal nás výstup nahoru (mohly jsme jet výtahem, ale pěšky to byla větší sranda ☺), do hooooodně moc schodů. Výhled ale stál rozhodně za to... Sice, když jsme se konečně dostaly do prvního patra, moc jsme toho neviděly, je tam totiž jen restaurace a nějaké ty obchody. Nemohly jsme si však odpustit zajít si na Eiffelovce na záchod, no prostě zážitek na celý život :D. Úplně dokonale byl však výhled po namáhavém vyšlapání do druhého patra. Nejde popsat slovy tu nádheru...

Po nechtěném opuštění Eiffelovky jsme zamířili podívat se na Vítězný oblouk (*Arc de Triomphe*), který je vzpomínkou na císaře Napoleona. Leží uprostřed *Place Charles de Gaulle* (Hvězdné náměstí), ze kterého hvězdčovitě vychází 12 širokých avenue (ulic). Tam jsme měli rozchod. Během něj jsme měly projít celou *Avenue de Champs-Élysées*. Tato třída je široká 100 metrů, v překladu zní její název "Elysejská pole". Nachází se mezi Náměstím svornosti a Vítězným obloukem. V současnosti zde sídlí hlavně banky, letecké společnosti a spousta luxusních kaváren, restaurací (nejslavnější Fouquet's) a hlavně obchody luxusních značek.

Samy jsme se měly dostat právě na Náměstí svornosti s obeliskem a už společně jsme šli do parku, který následoval. Šli jsme dál a dál, za naší průvodkyní.

Následovalo náměstí, kde byl hotel, ve kterém byla ubytována princezna Diana.

K večeru jsme zamířili k autobusu, který nás dovezl na místo našeho ubytování.

Druhý den v Paříži jsme časně ráno vstali a vyjeli jsme našim autobusem do

Versailles. Uvnitř jsme měly rozchod a mohly se samy kochat tou spoustou obrazů, soch a nábytků, který tam byl. Jen škoda, že jsme k tomu neměly českého průvodce... Musely nám postačit jen papíry s nákresem a krátkým (anglickým) popisem. Ale upřímně, představte si jakýkoliv český zámek, protože ve Versailles to vypadá podle mě úplně stejně.

Třetím místem programu dne byl *Louvre*. Zde nás čekala další spousta obrazů a soch a poněkud nepřehledný pláněk, díky němuž jsme se strašně zamotaly a neviděly to, co jsme vidět chtěly. Naštěstí nám ale nikdo nerozuměl, když jsme říkaly různé poznámky o inteligenci autora

plánku ☺. I přes to se nám ale podařilo najít tajuplnou dámu z obrazu – Monu Lisu. Musím říct, že ve skutečnosti to není zas až tak krásný a velký obraz, což znamená, že nám ve filmech lžou... Nakonec bylo nejlepší sednou si v hale a dát si svačinu.

Aby umění nebylo málo, zamířili jsme ještě do muzea *d'Orse*, kde měli svá díla vystavení významní impresionisté.

Během těchto dnů nám „vůbec“ nepršelo, nefoukal vítr a nebylo nám zima... Jeden takový okamžik, kdy nám zase „nepršelo“ jsme zažili na kopečku u baziliky *Sacre-Coeur*.

Poté nás čekala krásná cesta zpátky, během které se začalo smrákat. A naprosto kouzelná byla chůze dlouhou ulicí k *Moulin Rouge*. Klepaly jsme se strachy, když jsme procházely kolem tamních domů, před kterými stáli dvoumetroví černoši-bodyguardi. Jediné, co nás bavilo, byly obchody, které ty domy občas střídaly. Navíc se ulice zdála nekonečná a nám se stále krátil čas do odjezdu autobusu. Nakonec jsme to ale stihly a včas jsme odjeli.

Vzhůru na noční Paříž!

K Eiffelovce jsme dojeli tak akorát, abychom se pokochali touto půvabnou blikající věží. A navíc noční Paříž je snad ještě krásnější než ve dne...

Po vyspínkání se do růžova jsme se další ráno vydali do Moderní čtvrti *la Défense*. To je hypermoderní čtvrť mrakodrapů a administrativních budov. Pracuje zde asi 40 000 lidí, v noci je zde však pustoprázdno. Od roku 1989 je zde ohromující *Grande Arche de La Défense* (Velký oblouk), který je vysoký přes 100 metrů a je postavený ze skla a mramoru. Proto jako by jsme se přemístili do budoucnosti, vše moderní, skleněné a mramorové... Navštívili jsme takový obchodní dům, kde jsme po rozchodu samozřejmě hned zabloudily. Ale nakoupily jsme co jsme potřebovaly a nakonec i trefikly zpátky.

Ani chvilka oddechu, hned jsme se přesunuli k *Notre Dame*. Katedrála Matky boží je jedním ze symbolů Paříže a vzorem staveb rané gotiky. Katedrála se nachází na ostrově *Ile de la Cité*. Určitě všichni znáte nádherný román od Victora

Huga, který má *Notre Dame* jako hlavní místo dění. V reálném světě je tam ale nehorázně množství holubů a když se chcete dostat dovnitř, počítejte s dlouhou frontou.

Mnohem krásnější je pozorovat Seinu a nejlépe se schovávat po mostem před deštěm :D

Další naše kroky zaměřily do *Panthéonu*, tj. vznešená stavba s velkou kopulí, kde je pohřbeno mnoho slavných osobností francouzské historie, mimo jiné i Napoleon Bonaparte. Takže vám povím, když nemilujete dějepis a to kolem toho, je to docela nuda...

Mnohem zajímavější je *Centre G. Pompidou*, na první pohled zaujme hlavně tím, že má konstrukci prakticky „naruby“. Uvnitř najdeme prostory pro konání výstav, muzeum moderního umění, knihovnu, kinosály, obchody i kavárny. Nejlepší jsou lidé, kteří si tam prostě sednou a jen tak klábosí, čtou si nebo mají notebooky. Zajímavé je také dění před

vchodem do tohoto centra. Zde se také sedí, ale najdete tady skupinku zpívajících lidí, pouliční baviče, muže, co dělá obří bubliny a přinejlepším vám tam zahrají rovnou i zábavné divadlo.

Nádherná tečka na konec byla projížďka lodí po *Seině*. Znovu tak máte možnost vidět většinu památek, ale k tomu vám šplouchá voda a anglicky něco žbleptá paní průvodkyně. Nám k tomu navíc vysvitlo sluníčko a bylo to takové krásné uvolnění. Ke konci na nás ale už padal smutek a chtěly jsme zůstat na lodi nebo kdekoliv v Paříži napořád.

Co říct na konec? Ti lidé, ta atmosféra a ten pocit že jste vážně tam, prostě nelze nějak v krátkosti říct, jak nádherně tam bylo. Rozhodně nestačí ani to, co jsme zplodily teď my... Já osobně bych tam hned samozřejmě zůstala (a zvlášť s tím nááádherným Francouzem, kterého jsme potkaly :D). Všechno bylo tak krásné, dokonce i záchody měli naprosto čisté :D.

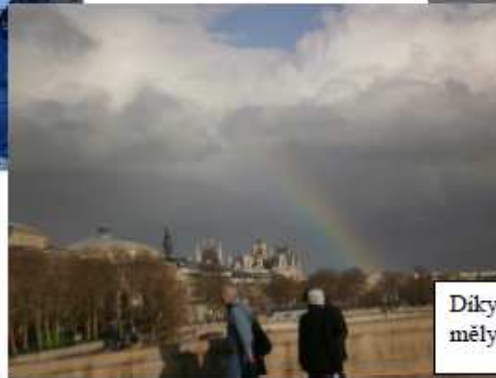
Všem vřele doporučuji a nejlépe těm zamilovaným, jelikož ve dvojici to na vás teprve dýchne...

Vaše redaktory Radka a Marťa

Tak to jsme my ☺

Všimáte, kde stojíme? ☺

Díky úžasnému počasí jsme měly možnost vidět i duhu...

Rozhovor s...

Náš redakční tým navštěvuje pany profesory a paní profesorky na naší škole (samozřejmě asi ne všechny) a pokládá jim různé dotazy.

Dnes jsme položili jsme pár otázek Mgr. Blance Broskevičové.

Pani učitelka tam hodně škrkala, prý byla sprostá... :-D

1. Jak dlouho na této škole učíte?

Dvanáct let.

2. Čím jste chtěla být jako malá a proč jste se rozhodla zrovna pro učitele?

Jako malá jsem chtěla být porodní asistentka... A proč zrovna učitelka? Změna plánu, měla jsem spíš zájem o studium jazyků.

3. Proč učíte zrovna tyto předměty?

Učím angličtinu. Pořád mě totiž baví, neustále objevuji nové věci a informace.

4. Co byste chtěla na této škole změnit, odebrat, přidat?

Na škole nic... (tam bylo hodně škrtačů :-D)

5. Jaké jsou vaše vztahy se studenty a ostatními kantory?

Moje vztahy? Studenti jsou úžasní, mám je ráda a ráda s nimi pracuji... Kantory - snažím se s nimi vycházet a někteří jsou mými dobrými přáteli.

6. Jaký byl váš nejoblíbenější a nejméně oblíbený předmět, když jste chodila do školy?

Mezi mě oblíbené předměty patřila čeština, angličtina, ruský jazyk a chemie. Angličtina byla samozřejmě nejoblíbenější... A neoblíbená byla matematika - čísla mě nikdy nebavila.

7. Kde je vysněné místo vaší dovolené?

Kdekoliv, kde nemusím vařit a nakupovat :-)

8. Zažila jste během své učitelské kariéry něco, na co často vzpomínáte?

Vzpomínám na jednotlivé studenty, kteří byli výjimeční a dosáhli úspěchů ve svém oboru.

9. Jste spokojená se svou třídou?

Ano, jsem.

10. Co byste chtěla vzkázat studentům?

Učte se!!! Dokud jste mladí...

Samhain

(čti "sauin", "sauin") (ze staroirského *samain*) je název keltského svátku, který se slavil v noci z 31. října na 1. listopadu. Ve starém keltském kalendáři se tímto slovem označoval také měsíc listopad, přesněji řečeno první tři týdny tohoto měsíce.

Byla to noc, kdy zemřel starý bůh, který se vrátil do Země mrtvých, aby tam čekal na znovuzrození. Keltští pohané věřili, že závoj mezi světem živých a mrtvých je nejtenčí v tuto noc, a že duchové zemřelých chodí po zemi. Svíce v oknech se kladou proto, aby vedly mrtvé po jejich cestě.

Samhain byl hranicí mezi dvěma hlavními periodami (létem a zimou), pro Kelty byl začátkem nového roku, a byl vnímán také jako doba, kdy se stírá hranice mezi světem živých a mrtvých. Věřilo se, že se duše zesnulých v tento čas vracejí na zemský povrch, a živi mohou navštívit podsvětí. Když byla na začátku 1. stol.n.l. keltská území dobyta Římany, začaly se prolínat keltské a římské zvyky, a ke svátku Samhain se začal slavit i konec úrody. K symbolům Samhainu přibýlo obilí a ovoce. Během dalších asi 500 let se šířil vliv katolické církve. Papež Bonifác IV. se chtěl zbavit pohanských zvyků a pro období Samhainu vytvořil nový svátek - svátek Všech Svatých, který měl staré zvyky nahradit. Ale lidé to vyřešili tak, že prostě slavili svátky oba. V 16. století už byly svátky proluty tak, že se slavily jako jeden.

Zvyky spojené se Samhainem

Bylo zvykem například prostírat u večere i pro zesnulé příbuzné, u kterých se čekalo, že přijdou rodu navštívit, nebo vystavovat za oknem zapálenou svíčku, často ve vyřezané řepě, která měla bloudícím duším mrtvých posvítit na jejich cestu. Lidé se také převlékali do starých cárů a malovali si obličej, aby se uchránili před zlými duchy.

K tomuto svátku se vážou barvy černá a oranžová. Základními symboly byly kotel cauldron, dutá tykev se svíčkou uvnitř, maska, hranice a koště.

Halloween

Halloween je svátek, který se slaví 31. října, většinou dětmi, které se oblékají do strašidelných kostýmů a chodí od domu k domu s tradičním pořekadlem *Trick or treat* (*Koledu nebo Vám něco provedu*) a „koledují“ o sladkosti. Svátek se slaví většinou v anglicky mluvících zemích, převážně v USA, Kanadě, Velké Británii, Irsku, Austrálii, Novém Zélandu, dále také v Japonsku, Švédsku, na Bahamách a v mnohých latinskoamerických zemích, kde je známý jako Noc čarodějnic (*Noche de las Brujas*). V Česku se Halloween moc neslaví.

Původní název Halloween je zkratka z anglického *All-hallow-even* (Doslova: *Předvečer / vigilie všech svatých / první nešpory*), Halloween vychází původně z pohanského svátku *Samhain* - pohanského nového roku (konce pohanského léta). Užívá se také název *předvečer svátku Všechných svatých*. Pravděpodobně má i návaznost na křesťanský svátek *Všechných svatých*.

Tradičními znaky Halloweenu jsou dýně, speciálně vyřezané se svíčkou uvnitř (tzv. *Jack-o'-Lantern*), dále čarodějky, duchové, černé kočky, košťata, oheň, příšery, kostlivci atd. Barvy černá a oranžová.

Mnoho Halloweenských symbolů je založeno na tradičním pohanském vnímání jejich spojení s čarodějnicí. Když byl Halloween jako slavnost přejat do křesťanské kultury, začaly tyto symboly být vnímány jako znaky zla, spojení se Satanem.

Symbyly

Masky

V dávných dobách Egypťané často používali masky jako spodobnění jejich božstva. Egypťské umění obsahovalo komplikované masky které kryly celý obličej a Egypťané věřili, že ztělesňují božstvo v lidské podobě. Masky byly známé v germánštině jako „Grim“ který byl také znám jako běžná část jmen bohů. Ve středověku křesťanská církev nošení masek zakázala a doporučila vyhnout se praktikám s nimi. Lidé však pokračovali v nošení na pohanských slavnostech, které přijali křesťané.

Kočky

Egypťané považovali kočku za posvátnou a jejich bohyně úrody považovala za matku boží všechny kočky. Ve středověku byla římská bohyně lovu Diana považována za královnu čarodějnic, kočky souvisely s čarodějnicí a byly považovány za „mazlíčka“ čarodějnic. Dnes se staly kočky jedním z populárních symbolů Halloweenu a černá kočka je často spojována s neštěstím a špatným znamením.

Sovy

Sova zastupuje moudrou ženu z vesnice, známou jako léčitelku nebo bylinkářku jako byly například řecká bohyně moudrosti Athéna, Blodeuwedd, Lilith a Mari. Mari dokonce mohla vzít na sebe podobu sovy. Dnes jsou sovy spojovány s čarodějnicemi na Halloween.

Jack-o'-Lantern

Během bramborové krize v Irsku v 18. století přišlo do Ameriky až 700,000 emigrantů, přinášejíce sebou tradici Halloweenu a používající „Jack-O-Lanterns“. Podle tradice byla lucerna (angl. „lantern“) vyřezávána z tuřínu, brambor nebo červené řepy a se svítilicemi uhlíky nebo svíčkou uvnitř. Tyto lucerny představovaly duše zemřelých milovaných bytostí a bývaly umístěny v oknech nebo na verandách, aby vítaly pozůstalé. Také sloužily jako ochrana proti zlým skřítkům.

V Americe ale tuříny nebyly vždy tak dostupné, proto se místo nich používaly dýně. Dýně Jack-o-lantern je základní část Halloweenových slavností od Viktoriánské doby a dnes je typickým symbolem Halloweenu.

K původu Jack-o-lantern se váže mnoho tradic a legend.

Legenda o původu Jack-o-lantern

Jedna z oblíbených povídek je o irském darmošlapovi Jackovi, dobře známém pro své opilecké podlosti. Jack byl na Halloween opilý tak, že jeho duše začala pomalu opouštět jeho tělo. Dábel spatřil svou příležitost a přišel si pro něj okamžitě na Zem. Jack byl zoufalý, chtěl se vyhnout svému osudu, prosil d'ábla, aby mu povolil ještě poslední drink. Dábel souhlasil, ale řekl Jackovi, ať si zaplatí své pítí sám, protože on peníze nemá. Ale Jack tvrdil, že peníze nemá. Zeptal se proto d'ábla, jestli by se na těch 6 pencí nepřeměnil, Jack by zaplatil a d'ábel by se pak přeměnil zpátky. Po zvážení se d'ábel rozhodl, že Jackovo přání je rozumné, a změnil se na šest pencí. Jack okamžitě popadl minci a dal ji do své peněženky. Dábel byl uvězněn, začal prosit a pak hrozit. Nakonec se dohodli, že Jack d'ábla pustí, když slíbí, že mu dá ještě rok volnosti. Tak se i stalo. Netrvalo dlouho a Jack se vrátil do starých kolejí a opět podlehl alkoholu.

Další Svátek všech svatých se Dábel objevil a přišel si opět pro Jackovu duši. Jack přemýšlel jak znovu podvést d'ábla a uchránit svou duši. Navrhl d'áblovi, že si může vzít jedno z lahodných jablek visících na blízké jabloni. Dábel ale na jablka nedosáhl, proto mu Jack nabídl, aby mu vlezl na ramena a pro jablko se natáhl. Jakmile byl Dábel na stromě, vytáhl Jack z kapsy nůž a vyřezal do kmene kříž. Dábel proto nemohl slézt ze stromu. Rozzouřený a zoufalý nabídl Jackovi dalších deset let, když ho pustí ze stromu. Ale Jack trval na tom, že už si d'ábel pro něj nesmí nikdy znovu přijít a on tak bude svobodný. Dábel nakonec rozzouřeně souhlasil. Jackův život se poté opět vrátil do starých kolejí, ale před dalším Halloweenem Jackovo tělo alkoholu podlehl a Jack zemřel.

Od brány nebes byl pro podlost v životě odvrácen, ale i Dábel ho odmítl od brány pekelné, protože mu přislíbil, že už pro něj nikdy více nepříjde a ať se vrátí odkud přišel. Na pomoc dostal Jack od Dábla žhavou hroudu uhlí, která jej měla provázet jeho cestou. Jack ji vložil do vydlabané řepy a od té doby mu svítila na jeho věčném putování.

Lidé proto dávají jack-o-lanterns na okna a římsy, protože věří že Jack vezme světlo a ochrání je před kýmkoli.

Brána nebo... ?

Padla tma, vyšel měsíc, z dálky se ozvalo zavytí vlků...

Jediný další život poblíž, byla skupina odvážlivců na nedaleké zřícenině hradu. Dohnala je sem touha po dobrodružství a hlavně touha po objevení záhady...

Záhady, jež způsobila zmizení tuctu lidí z mile vzdálené vesnice...

Tiché kroky, šepot a mihotavé stíny, to vše by jste viděli a slyšeli, kdyby jste šli okolo...

Ale bylo tam i něco jiného, něco, co jen tak každý nevidí a neslyší...

„Roituvanyě tye tenn' qualmē ar ento...“

Šepot linoucí ze z pozůstalého oblouku, jediný dosud stojící gotický oblouk, který na hradu zbyl, už však oprýskaný stářím a porostlý mechem..

To on za to mohl...

„Roituvanyě tye tenn' qualmē ar ento...“

Tyto slova lákala všechny, kteří je slyšeli, právě k oblouku...

A už i naše skupina slyšela ten hlas, táhlo je to k oblouku, lákalo je to, jako vůně čerstvého upečeného chleba...

Zbavení smyslů šli potichu dál a dál...

Dávno zapomněli, proč přišli. Ten hlas, ty slova, to jediné je teď zajímalo...

Už jen pár kroků, pár kroků a...

Oblouk, nyní lépe řečeno brána, dobře věděla, kdo se blíží, byla hladová, tak hladová...

Potřebovala sílu, sílu na to, aby mohla vytvořit své lidské já. Znovu žít jako člověk a ne jako kus kamene...

„Roituvanyě tye tenn' qualmē ar ento...“

Jen tyto slova si zapamatovala, byl to hnací pohon k pomstě...

Jeden po druhém, jako při pomoření do vody, vstupovali lidé do brány...

Ale nevyšli druhou stranou, jejich tělo od kůže, přes maso až po kosti, to vše vstřebala brána...

Jen stařena sbírající bylinky si všimla zářivě červeného světla, které na chvíli osvitilo celý les.

Potom už bylo jen ticho...

Do něhož se začal ozývat tlukot nového, čerstvého srdce...

Srdce, které bylo stvořeno jen pro pomstu...

Žádné city, žádná bolest, jen pomsta...

„Firě cotumon!“

Martina Loudová

ALENKA V ŘÍŠI DIVŮ

Nejznámější dílo matematika, logika a učence, Lewise Carrola, vypráví příběh zvědavé dívky Alenky, která se rozhodla pronásledovat podivuhodného Králíka s hodinkami. Skokem do králičí nory se začne rozvíjet příběh plný podivuhodností a fantasijských zápletek, jímž není konce díky obyvatelům podzemní říše.

Alenka se zde setká například s Kočkou Šklíbou, Houseňákem nebo "obživlými" kartami, dostane se do potrhle čajové Společnosti, zahraje si kriket se srdcovým Králem a Královnou, která by pořád někomu usekávala hlavu, mezitím neustále mění svou velikost a prožije spoustu dalších neuvěřitelných dobrodružství. Naštěstí to všechno byl jen sen a Alenka se z něj v čas probudí.

4. března 2010 přichází do kin i filmová premiéra Alenka v říši divů v režii Tima Burtona, který však děj poupravil podle svých novodobých představ. A jak jinak by to bylo, kdyby nebyl film představen i v úžasném 3D. V hlavních rolích uvidíte Johnnyho Deppa a Miu Wasikowsku.

Historie příběhu o Alence

Alice Liddellové, pořízená Lewisem Carrollem Lorina Charlotte Liddell, Alice Pleasance Liddell, Edith Mary Liddell. Tři mladistvé dívky, sestry. Lewis Carroll s nimi cestoval loďkou po řece Temži z Oxfordu do Godstowu. Během plavby se Alice otázala Carrolla, zda by jim nevyprávěl příběh - pohádku. A Carroll tak zapustil kořeny fenomenálnímu příběhu, souhlasným gestem - započnutím vyprávěním o Alence, která svým pádem do králičí nory vnesla bizarně fantastické prvky do svého pohádkového života.

Alice několikrát prosila, aby jí Carroll příběh napsal a mohla si ho kdykoliv číst, až nakonec Carroll podlehl přání dítěte a opravdu spisek vytvořil a předal jej Alici (nazval jej: *Alice's Adventures Under Ground*).

O Vánocích 1864, pak Alice dostala od Carrolla dárek - přepracované a rozšířené vyprávění i s ilustracemi. Následující rok byl pak spis vydán s profesionálními ilustracemi Johna Tenniela.

Integrační klub Brána

Integrační klub Brána nabízí volnočasové aktivity dětem a mladým lidem od 7 do 35 let se zdravotním postižením a podporuje jejich integraci mezi vrstevníky.

Aktivity Integračního klubu BRÁNA:

- pořádáme klubová setkání - společenské hry, tvořivá činnost
- navštěvujeme hudební a divadelní představení a jiné kulturní akce dle nabídky programu města Ostravy
- organizujeme společné výlety a víkendové akce
- nabízíme kroužek keramiky a sportovní kroužek boccia, pořádáme prázdninové soustředění boccii

Pro koho a kdy tady jsme...

Klubová setkání jsou každý první pátek a třetí čtvrtek v měsíci (mimo dobu letních prázdnin) od 16:00 do 18:00 hodin.

První pátek v měsíci je BRÁNA vyhrazena pro děti převážně s tělesným postižením ve věku od 7 do 15 let.

Třetí čtvrtek v měsíci je klub určen mladým lidem, převážně s tělesným postižením, ve věku 15 – 35 let.

Programu se mohou účastnit i sourozenci a kamarádi dětí bez omezení věku.

Organizace klubu

S organizací klubu nám pomáhá skupina proškolených dobrovolníků, kteří zajišťují dětem společnost v průběhu programu. Klubová setkání i ostatní akce jsou možná díky nadšenému zapojení mladých dobrovolníků, většinou studentů. Pro svou dobrovolnickou činnost jsou pravidelně proškolení v rámci pravidelných a víkendových setkání.

Posláním Integračního klubu BRÁNA je přirozená integrace dětí a mladých lidí s postižením mezi své vrstevníky, do společnosti. BRÁNA je jednou ze služeb Projektu VÝZVA, který je součástí Centra pro rodinu a sociální péči o.s.

Cíle služby BRÁNA

- vytvářet podmínky pro setkávání a navazování vztahů mezi dětmi a mladými lidmi se zdravotním postižením a jejich vrstevníky
- zprostředkovávat kontakty se společenským prostředím
- podporovat rozvíjení a udržování osobních a sociálních schopností a dovedností uživatelů služby

Kontakty na službu BRÁNA

Ing. Iveta Prokopová, zástupce koordinátora služby
mobil: 774 244 081

Pavla Staňková, asistent koordinátora služby

mobil: 774 244 083, tel.: 552 301 408, e-mail: brana@prorodiny.cz

Kde nás najdete

Centrum pro rodinu a sociální péči o.s.

středisko VÝZVA

Syllabova 19

703 86 Ostrava-Zábřeh

(areál bývalé nemocnice)

Více na www.prorodiny.cz/cz/projekt-vyzva/

Sudoku

	7		4	8	1		6	
	8						4	
1		4						9
8			2		7			4
9			1		4			3
7		1				2		8
	5						3	
	9		8	2	3		1	

	8						6	
	4			3			9	
		5	8		9	1		
	6	7				2	4	
				4				
	9	2				3	7	
		4	2		1	7		
	7			6			8	
	1						2	

8							4	7
	1			5				
		6	8		3	9		
	4	3				8	7	
2								5
	6	7				2	1	
		9	7		4	5		
				3				
3	5						2	4

Hvězdná brána - Film

Rok 1929, Egypt - Vědecká expedice objevila poblíž pyramid zvláštní objekt pokrytý neznámými symboly. V přísném utajení ho začala zkoumat armáda, uběhla však dlouhá řada desetiletí, než se našel člověk, který by nápis rozluštil. Egyptolog Daniel Jackson zjistil, že znaky představují souřadnice pro cestu vesmírem na jakousi vzdálenou planetu. Padlo rozhodnutí vyslat tam průzkumnou jednotku pod velením plukovníka O'Neila. Symbol umožňující návrat na Zem ovšem na Hvězdné bráně chybí, bude zřejmě teprve na místě určení. Expedice nutně potřebuje Danielovy znalosti, mladý vědec se tedy stává jejím členem. Nepraktický intelektuál se ocitá v prapodivném světě na úrovni staroegyptské civilizace, kde všichni lidé ve strachu otročí božskému vládci Ra...

Hvězdná brána SG-1

Seriál, který se stal fenoménem. Hvězdná Brána SG-1 navazuje na původní film. V prvních osmi sériích bojoval tým SG-1 hlavně proti Goa'uldům. Goa'ulďe jsou násilnou, parazitickou rasou, která zotročila obyvatele planety Země zhruba před 10 000 lety. Rozesela tyto lidi na tisíce planet a po dlouhou dobu je využívali jako své otroky pro těžbu Naquadahu. Na začátku 20. století však opět otevřeli zakopanou Hvězdnou Bránu lidé ze Země a vydali se bojovat proti nim. Dlouhou dobu sbírali nové technologie, postavili své první vesmírné lodě a v osmé sérii přišel nový nepřítel z galaxie Ida – Replikátoři. Lidé měli hned dva silné nepřátele. Avšak netrvalo dlouho a Replikátoři zaútočili na Goa'uldy, obsadili jejich lodě a posádky zabíjeli. Mezi nimi zemřelo mnoho Goa'uldů. Lidé spustili zařízení na planetě

Dakara, díky němuž zničili Replikátory. Ti však stihli Goa'uldy natolik zdevastovat, že se dodnes skrývají v koutu galaxie.

Během deváté série vznikl nový SG-1 tým, v čele s plukovníkem Mitchellem. Nešťastnou shodou okolností přivolal do galaxie Daniel Jackson společně s Valou Mal Doran nové nepřátele – Ori.

Oriové jsou povznesená rasa, která požaduje uctívání od smrtelných bytostí. Ori a Alterané kdysi žili společně jako jedna rasa, ale jejich filozofický rozkol rozpoutal válku. A tak se Alterané, kteří měli nad Ori vyspělejší technologii, rozhodli opustit svoji rodnou galaxii. Oriové byli zanecháni na Celestis, když Alterané odešli do naší galaxie, Mléčné Dráhy. Oriové využili svého povznesení a svých znalostí k tomu, aby je ostatní uctívali jako bohy.

Hvězdná brána Atlantida

Seriál Hvězdná brána Atlantida navazuje na původní seriál Hvězdná brána SG-1. Po první tři sezóny seriálu běžely oba společně vedle sebe, přičemž v několika epizodách lidé z Atlantidy zavítali na Zemi a lidé z Velitelství zase na Atlantidu.

V seriálu jde především, jak už název seriálu napovídá, o ztracené město Atlantis. Na Zemi sestaví expedici, která projede branou s osmi symboly do jiné galaxie. V této galaxii, kterou

nazývají Pegasus, se nachází ztracené, potopené a uspané město Atlantida. Po probuzení města se expedice seznamuje s novými hrozivými nepřáteli, kteří porazili i samotné Antiky. Bez možnosti návratu na Zemi se ocitají v jiné galaxie uvězněni na daleké planetě, čelící strašlivému nepříteli, který touží vysát jejich životy.

Wraithové ztročili mnoho světů v Pegasu. Sklizejí na nich lidi, které malými loděmi, zvanými šipky, převezou do úlu a poté se na nich Wraithové krmí. Mnoho světů bylo v Pegasu postiženo Wraithy, většina civilizací je velmi primitivní.

Wraithové se pro Antiky brzo stali vážnou hrozbou. Jejich počet rychle rostl, jejich lodě nabírali na velikostech. Antikové, ve snaze dojednat mír, poslali hluboko do Wraithského území lodě třídy Aurora, které však Wraithové buďto zničili, nebo se nakrmili na posádce a technologii lodí použili ke zdokonalení své vlastní. Antikové brzy pochopili, že Wraithové jsou příliš mocní. Jejich území se rychle zmenšilo a Wraithové se brzy dostali až k Atlantidě. U planety Lantea, kde sídlila Atlantida, se strhla obrovská bitva, ve které byli Antikové poraženi. Potopili Atlantidu do oceánu a odešli Hvězdnou Bránou zpět na Zemi. Po deseti tisíci letech však na Atlantidu přišli lidé ze Země a Wraithy probudili. A tak se vydává tato expedice opět do boje s Wraithy. Díky své snaze a dokonalému pochopení situace dokázala tato expedice nekolikrát účinně Wraithy zničit. Jejich počet se zmenšuje, přesto mezi nimi zuří občanská válka.

Hvězdná brána Universe

Lidé ze Země, fascinováni objevem devítimístné adresy pro Hvězdnou bránu, kterou našli v databázi Atlantidy, se vydávají na planetu Icarus zkoumat devátý chevron. Zde mají v úmyslu otevřít jednu Hvězdnou bránu a poslat tým na průzkum druhé strany. Specialista Dr. Rush však nedokáže bránu otevřít a tak zakomponuje prastaré antické tajemství do počítačové hry Prometheus. Tuto hádanku vyřeší nadaný a chytrý Eli Wallace a společně s Rushem se na lidské

mezihvězdné lodi George Hammond vydává na planetu Icarus, aby vyřešili problém devátého chevronu, otevřeli Hvězdnou bránu s touto adresou a vydali se na průzkum druhé strany.

Po prvním neúspěchu začne obávaná Luciánská aliance útočit na planetu a všichni personál musí být ihned přemístěn zpět na Zemi. Eli Wallace však problém devítimístné adresy vyřeší a přemluví Dr. Rushe, aby vytočil tuto adresu, protože jinou šanci na vytočení už mít nebudou. Brána se chvíli poté aktivuje a personál je přemístěn na druhou stranu vesmíru, na starověkou antickou loď. Jejich mise nezná cestu domů...

RECEPTY

Tofu závin se zeleninou

- * 500 g listové těsto
- * 500 g Tofu
- * 700 g zelenina-mražená (hrášek, mrkev, kukřice)
- * 15 g Solčanka
- * 230 g cibule
- * 1 špetka kari
- * rostlinné máslo kousky (cca 100 g)

Tofu vymícháme s cibulí dohladka a přimícháme k rozmražené zelenině. Ochutíme solčankou a kari. Směs natřeme na plát těsta, poklademe máslo, zavineme do rolády (můžeme potřít vajíčkem) a pečeme na vymazaném plechu.

Bublanina do hrníčku

- * 4 ks vejce
- * 150g cukr krupice
- * 300g polohrubá mouka
- * 1 lžička kypřicí prášek
- * 100ml rostlinný olej
- * ovoce
- * tuk a strouhanku na formu

Troubu si předehřejeme na 200°C, na plech si připravíme máslem vymazané a strouhankou vysypané hrníčky (4 - 5, podle velikosti). Z bílků ušleháme pevný sníh, v druhé misce šleháme žloutky s cukrem do pěny, přidáme mouku a kypřicí prášek, olej a lehce vmícháme sníh. Hrníčky plníme těstem asi do 3/4, přidáme libovolné ovoce - nejlépe vypeckované třešně. Pečeme zhruba 30 minut. Bublanina je hotová, když pícháme špejli doprostřed hrníčku a po vytažení zůstane suchá. Upečenou bublaninu necháme vychladnout, posypeme ji moučkovým cukrem. Můžeme ji jíst z hrníčku nebo ji vyklopit.

Horoskopy na Říjen 2010

Ryby (21.02. - 20.03.)

Klíčovým slovem. Tak se jí nebraňte nebo se vaše zdraví zhorší.

Beran (21.03. - 20.04.)

Klíčovým slovem je. Chcete-li něco vyřídit pozitivně, vyřešte to v květnu.

Býk (21.04. - 21.05.)

Nový potenciál. Příležitost dostaví.

Bliženci (22.05. - 21.06.)

Klíčovým slovem potíže a nacházíte se v příjemné situaci.

Rak (22.06. - 22.07.)

Klíčové slovo je hrůza. Ženy mohou mít gynekologické obtíže.

Lev (23.07. - 22.08.)

Ne nad vším se má uvažovat logicky. Dávejte najevo více své city.

Panna (23.08. - 22.09.)

Obezítné sledování tužeb. Nebojte se snít!

Váhy (23.09. - 23.10.)

Je třeba učinit intuice.

Štír (24.10. - 22.11.)

Nyní budete muset dojít partnerství.

Střelec (23.11. - 21.12.)

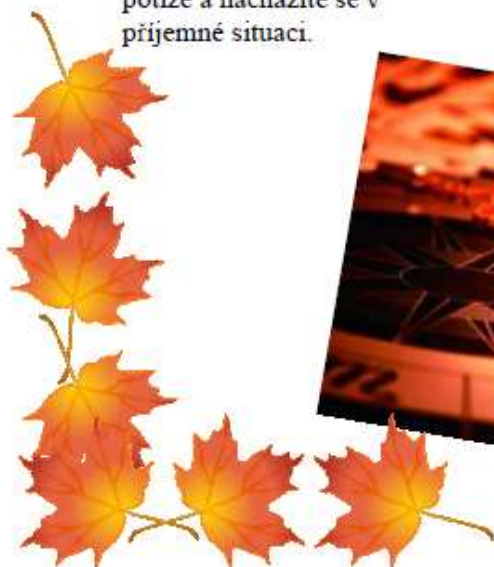
Tento měsíc budete rychle začít nudit.

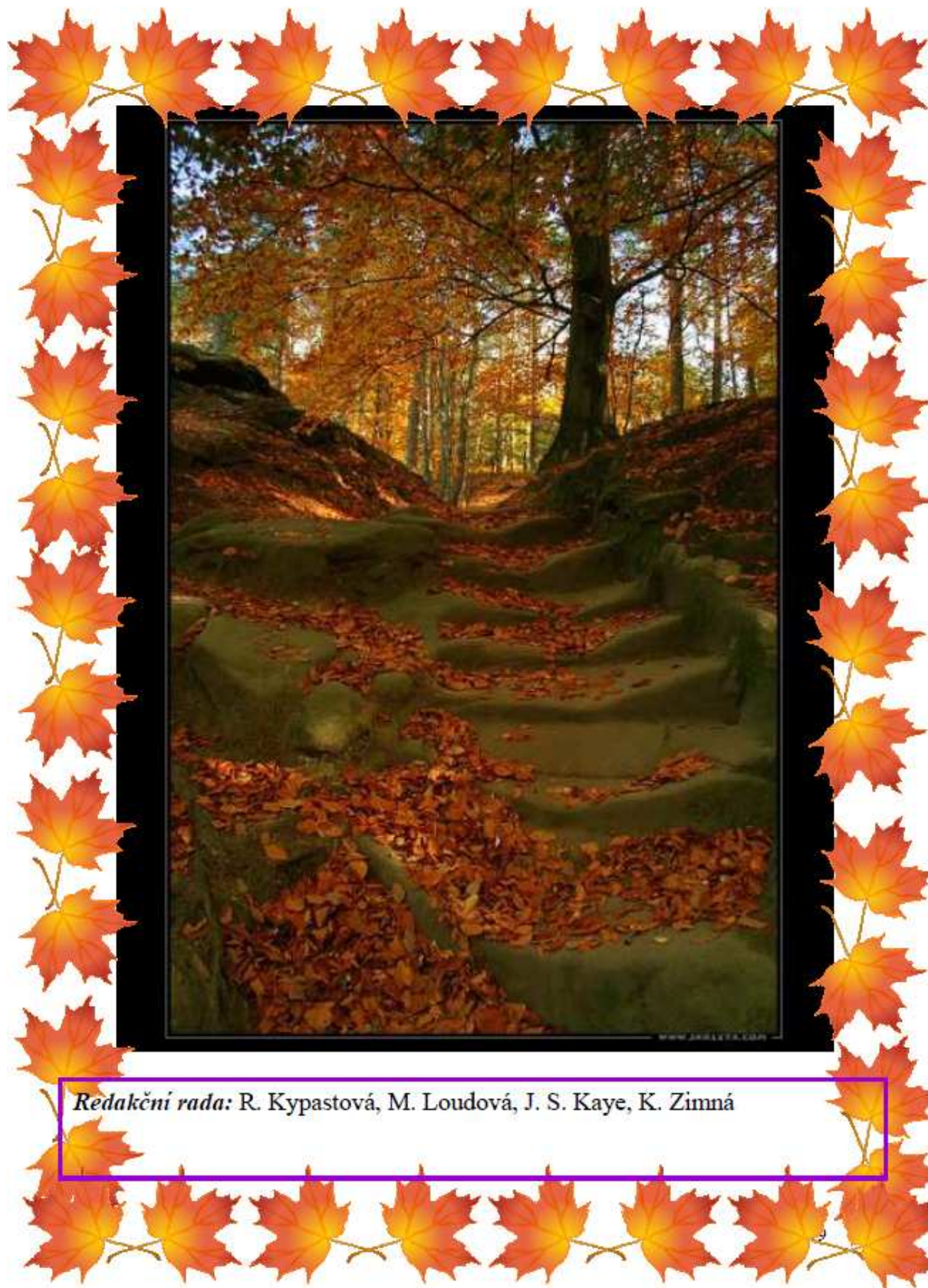
Kozoroh (22.12. - 20.01.)

Nyní budete muset profesní partnerství.

Vodnář (21.01. - 20.02.)

Karta nám radí opatrnost, Zdá se, že je stále se co učit.

Redakční rada: R. Kypastová, M. Loudová, J. S. Kaye, K. Zimná